

Węgierski trop w sprawie zabójstwa Kennedy'ego

Ferenc Nagy, pierwszy demokratyczny premier węgierskiego rządu po II wojnie światowej, zrezygnował ze stanowiska 15 miesięcy po wyborach. Bardzo szybko uciekł przez Szwajcarię do USA. Tak zaczęła się jego niezwykła historia.

Konrad Szelest

Kiedy 1 lutego 1946 r. węgierskie Zgromadzenie Narodowe przegłosowało zniesienie królestwa i wprowadzenie republiki, fotel prezydenta objął Zoltan Tildy. Niebawem mianował Ferencę Nagya na stanowisko szefa rządu. Obydwaj politycy byli związani z **Partią Drobnych Rolników**, która odniosła zdecydowane zwycięstwo w wolnych i demokratycznych wyborach do Zgromadzenia Narodowego. Węgierscy komuniści próbowali doprowadzić do konfrontacji z legalnie wybranymi władzami. Stacjonujące nad Dunajem **wojska radzieckie wspierały komunistów** i podporządkowaną im policję polityczną w sukcesywnym niszczeniu ładu demokratycznego. Tymczasem premier Nagy w połowie 1946 r. odbył serię **wizyt politycznych**. Gościł w Moskwie, Londynie i Waszyngtonie. Szczególnie to ostatnie miejsce było bardzo ważne z perspektywy przyszłości Nagya.

Podczas pobytu w Stanach Zjednoczonych w czerwcu 1946 r. polityk otrzymał zgodę na **zwrócenie Węgrom** przez amerykańską armię stacjonującą w Niemczech kwoty ok. 52 mln dolarów w złocie. Należące do węgierskiego rządu **fundusze zostały przywłaszczone przez III Rzeszę** podczas II wojny światowej. Gest ten miał stanowić **zachętę do podjęcia bliskiej współpracy z Waszyngtonem** przez węgierskiego polityka. Ponadto Nagy udał się na spotkania w Knoxville oraz Huntsville i Muscle Shoals. W tajemniczych rozmowach brali udział m.in. **nazistowscy naukowcy „przygarnięci”** przez Białą

Dom, a także **agenci FBI**. Wyjaśnienie całej sytuacji jest bardzo proste: Nagy już podczas II wojny światowej był bacznie obserwowany przez OSS (Biuro Służb Strategicznych). Amerykanie zdawali sobie sprawę, że Węgier będzie **cennym nabytkiem w walce z komunistami**.

Ucieczka i zadania specjalne

Gdy sytuacja na Węgrzech od początku 1947 r. zmierzała w kierunku **komunistycznego przewrotu**, Nagy powoli szykował się do ucieczki. Amerykanie zrozumieli, że państwo nad Balatonem nie będzie w stanie odeprzeć naporu Moskwy. Sowietci wykorzystywali **spreparowane, kompromitujące materiały**, aby politycy innych partii współpracowali z komunistami. Zakładano podsłuchy telefoniczne, członkowie rządu znajdowali się pod ciągłą obserwacją szpicli.

Zachód nie robił nic, aby powstrzymać sowiecką „kampanię” na Węgrzech. Rządząca Partia Drobnych Rolników znajdowała się nad skrajem przepaści. W lutym 1947 r. aresztowano jej sekretarza generalnego Belę Kovacsza. Ostatniego maja 1947 r. Ferenc Nagy **podał się do dysmisji**. Udał się do amerykańskiej strefy okupacyjnej w Niemczech, gdzie przekroczył **granice szwajcarską**. W kraju Helwetów spędził parę miesięcy, by na jesieni **wyjechać do Stanów Zjednoczonych**. Razem z rodziną osiedlił się na farmie w Herndon w stanie Wirginia.

Węgier trafił pod skrzydła ludzi z FBI, zostając **agentem tzw. Wydziału Piątego**. Od tego momentu Nagy był przydzielony do **obserwacji środowisk emigracyjnych z Europy Środkowo-Wschodniej**. Między

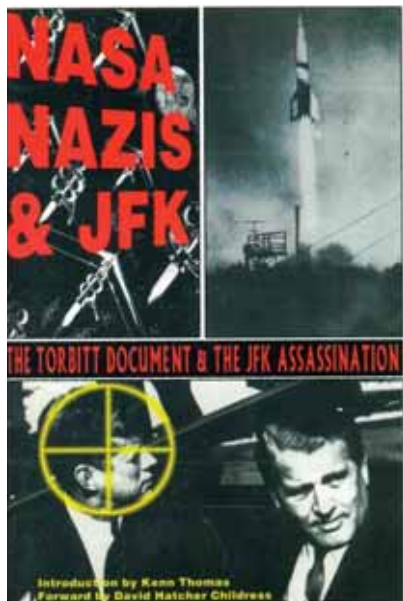
Ferenc Nagy (na pierwszym planie), Węgry, druga połowa lat 40. XX w. Źródło: 24.p3k.hu.

1947 a 1950 r. podróżował po Stanach Zjednoczonych i zbierał informacje, które posłużyły mu do realizacji przyszłych zadań. Aby ułatwić inwigilację emigrantów i kontrolę nad komunistycznymi agentami, Nagy objął w 1951 r. funkcję **prezesa Komitetu do Spraw Uchodźców z Europy Środkowo-Wschodniej**. W coraz większym stopniu był przygotowywany do członkostwa w ponadnarodowej „organizacji”, która miała sprawować **rzeczywistą władzę w Stanach Zjednoczonych**. Politycy, wojskowi, agenci CIA i FBI, nazistowscy naukowcy, magnaci zbrojeniowi i naftowi, członkowie mafii oraz antykomunistyczne środowiska emigracyjne miały zawrzeć potężne przymierze, dzięki któremu interesy każdej z grup byłyby traktowane priorytetowo.

W 1956 r. Nagy został prezesem i członkiem rady nadzorczej tajemniczych konsorcjów: Permindexu w Szwajcarii i Centro-Mondiale Commerciale we Włoszech. Pod przykrywką firm strzegących amerykańskich interesów w Europie w rzeczywistości kryły się **komórki agencji wywiadowczych**, które skupiały w swoich szeregach m.in. rosyjskich zwolenni-

Ostatnie sekundy przed strzałami do prezydenta Johna Kennedy'ego, Dallas, 22.11.1963, zaznaczony kółkiem mężczyzna z rozłożonym parasolem to według Williama Torbitta, były węgierski premier Ferenc Nagy
Źródło: esq.h-coln.co.

Okładka sensacyjnego dokumentu autorstwa Williama Torbitta
Źródło: i0.wp.com.

ków caratu, prawniczych przedstawicieli kościołów chrześcijańskich, mafijne syndykaty oraz nazistowskich specjalistów od spraw rakiet, którzy zostali „przejęci” przez Waszyngton w ramach operacji Paperclip. Do 1962 r. Nagy kursował między Stanami Zjednoczonymi, Szwajcarią i Włochami. Intensywnie pracował nad coraz większą rozbudową sieci powiązań między nowymi partnerami „innych” ośrodków władzy w USA.

Sprawa zamachu na JFK

Wiosną 1963 r. Nagy został wezwany do Dallas w Teksasie, aby rozpocząć nowe zadanie zlecone przez mocodawców. Siedziba przewodniczącego Komitetu do Spraw Uchodźców oraz rezydenta Permindexu znajdowała się w odległości **10 przecznic od składnicy książek**, z której 22 listopada 1963 r. padły strzały, któ-

re wstrząsnęły Ameryką. W dniu **zamachu na prezydenta Johna Kennedy'ego** Ferenc Nagy pojawił się na blisko **40 fotografiach z miejsca zdarzenia**. Gdy prezydencka limuzyna jadąca Dealey Plaza minęła stojącego Nagya, ten gwałtownie zamknął parasol. Sekundy później padły śmiertelne strzały do Kennedy'ego.

Przypadek?

Amerykański prawnik William Torbitt jest zdania, że nie ma mowy o przypadku. Przedstawiony na początku lat 70. dokument Torbitta pt. *NASA, Nazi & JFK: The Torbitt Document & The Kennedy Assassination*, demaskujący potężny, rządowo-korporacyjny spisek, który doprowadził do zabójstwa JFK, nie pozostawia wątpliwości. Nagy został oddelegowany do Dallas, aby **czuwać** nad przygotowaniami do zabójstwa. Na zdjęciach już po zamachu widać jak ze złożonym parasolem oddała się z miejsca swojego „zadania”. Zaufany człowiek FBI znajduje się na wielu zdjęciach zrobionych przez przypadkowych gapiów.

Po przyjeździe do Dallas na początku 1963 r. Nagy błyskawicznie nawiązał kontakt z Jackiem Rubym i jego współpracownikami. Ruby, człowiek, który odpowiadał za zabójstwo domniemanego mordercy Kennedy'ego – Lee Harveya Oswalda, ściśle współpracował z Węgrem w miesiącach poprzedzających zamach. Dodatkowo Nagy mógł liczyć na wsparcie agentów Wydziału Piątego FBI oraz biznesmena z Nowego Orleanu, który pracował dla CIA – Clawa Shawa. Ponadto były węgierski premier regularnie kontaktował się z Wernerem von Braunem, nazistowskim specjalistą od broni rakietowej, który był najpotężniejszą osobą w NASA. Po zakończeniu II wojny światowej von Braun został przerzucony przez OSS do Stanów Zjednoczonych. Zaprzyjaźnił się z szefem FBI J. Edgarem Hooverem, a także późniejszym prezydentem Lyndonem B. Johnsonem. Von Braun stał się jednym z głównych orędowników usunięcia JFK. Prezydent nie potrafił znaleźć z Niemcem wspólnego języka na temat przyszłych planów podboju kosmosu (m.in. lotu na Księżyc).

Wracając do Nagya, poznał on von Brauna podczas swojej oficjalnej wizyty w USA. Mężczyźni przypadli sobie do gustu na tyle, że Niemiec mocno naciskał na Amerykanów, aby za wszelką cenę sprowadzili Nagya za ocean. Dnia 22 listopada 1963 r. w Dallas Węgier był odpowiedzialny za **osobiste dopilnowanie powodzenia morderczego przedsięwzięcia**. Sygnał z parasolem jest tylko potwierdzeniem powyższej tezy. Według Torbitta zawodowi zabójcy z Meksyku, którzy strzelali do Kennedy'ego, czekali na sygnał od Nagya. Nadzorujący egzekutorów Albert Alexander Osborne jeszcze rano 22 listopada odebrał ostatnie **instrukcje od Węgry**.

Sukces spiskowców

Zabójstwo w Dallas oznaczało **pozytywne rozwiązanie problemów**, których przysparzał Kennedy. Konflikt w Wietnamie otworzył możliwości dla zbrojeniowych bossów, a Werner von Braun mógł bez żadnych przeszkód zacząć realizować swoje kosmiczne wizje. Ogromna sieć powiązań zagwarantowała potężny zastrzyk gotówki dla wszystkich jej członków. Nagy w dalszym ciągu „nadzorował” europejskich emigrantów, szukając wśród nich **znenawidzonych komunistów**. Równocześnie zadania realizowane przez Permindex i Centro-Mondiale Commerciale w coraz większym stopniu pozwalały na rozbudowę **amerykańskich jednostek kontroli w Europie**. Jednym z najbardziej bulwersujących przykładów jest sprawa ingerencji przez amerykańskie siły w wewnętrzną politykę włoskiego rządu w latach 70. XX w.

Jak pokazuje przykład Ferencza Nagya, patriotyzm i walka na rzecz suwerenności własnego kraju przegrały z chęcią uczestnictwa w tworzeniu światowego „porządku” opartego na nieuczciwych intencjach, zabójstwa politycznych i decydenckiej roli w stosunku do innych.

Podstawowa bibliografia:

- Bessier G., Stokłosa K., *Europa dyktatur*, Warszawa 2009.
- Torbitt W., *Kennedy i jego zabójcy*, Warszawa 2000.